

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
3699-08

meddelad i Stockholm den 14 juni 2010

KLAGANDE

Per Gullbring,
Kungsvägen 40
302 70 Halmstad

MOTPART

Försäkringskassan
103 51 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Göteborgs dom den 3 april 2008 i mål nr 4221-07, se bilaga

SAKEN

Ersättning för närståendevård

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten upphäver underinstansernas avgöranden och förklarar att Per Gullbrings rätt till ersättning för närståendevård ska prövas med bortseende från villkoret att vården ske ges i Sverige. Målet överlämnas till Försäkringskassan för fortsatt handläggning.

BAKGRUND

Per Gullbrings vuxna dotter har beviljats vård vid sjukhus i Frankrike. Per Gullbring ansökte om ersättning för närståendevård, s.k. närståendepenning, för att kunna följa med dottern till Frankrike. Hans ansökan avslogs av Försäkrings-

Dok.Id 91951

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

Mål nr
3699-08

kassan eftersom vården inte skulle ges i Sverige. Per Gullbring överklagade hos Länsrätten i Hallands län som upphävde Försäkringskassans beslut. Försäkringskassan överklagade hos Kammarrätten i Göteborg som i det nu överklagade avgörandet upphävde länsrättens dom och fastställde Försäkringskassans beslut.

YRKANDEN M.M.

Per Gullbring yrkar att kammarrättens dom upphävs och att länsrättens dom fastställs så att närståendepenning beviljas. Han anför bl.a. följande. Lagen tillkom innan Sverige blev medlem i EU. Det var då kanske mer naturligt med ett nationellt perspektiv på var vården normalt skulle ske. Tillämpningen av lagstiftningen behöver anpassas till nuvarande förhållanden. Det är orimligt att rätten till närståendepenning enligt rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen skulle förutsätta att det handlar om egen sjukdom. Syftet med närståendepenningen är att förbättra den sjukes hälsotillstånd.

Försäkringskassan bestrider bifall till överklagandet och åberopar de skäl som kammarrätten har redovisat i domen.

SKÅLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Lagreglering

Lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård innehåller bestämmelser om rätt till ersättning och ledighet i samband med att en svårt sjuk person vårdas av en närstående (1 §). Ersättning utgår för tid då den närstående avstår från förvärvsarbete i samband med vården (4 §). Ersättningen utges från sjukförsäkringen med belopp som motsvarar vårdarens sjukpenning med vissa avvikelser (2 och 5 §§). Ersättningsperioden är begränsad till ett visst antal dagar som beräknas för den person som vårdas, och ersättning får inte utges till flera vårdare för samma tid (6 och 10 §§). Den sjuke ska, om han inte på grund av sitt tillstånd är förhindrad att göra det, ge sitt samtycke till vården (15 §). Ett villkor

för ersättning är att vården ges i Sverige och att den sjuke omfattas av socialförsäkringslagen (3 §).

Frågan i målet

Frågan i målet är om Per Gullbring ska vägras närståendepenning på den grunden att vården inte ges i Sverige utan i Frankrike. För att besvara den frågan måste först avgöras om närståendepenningen omfattas av förordning 1408/71. Om så är fallet, måste vidare fastställas om förordningen innebär att närståendepenning ska utges även vid vård i andra länder.

Omfattas närståendepenningen av förordning 1408/71?

Förordning 1408/71 gäller all lagstiftning som rör de grenar av social trygghet som räknas upp i förordningens artikel 4.1, bl.a. förmåner vid sjukdom enligt punkten a. Enligt artikel 5 i förordningen ska medlemsstaterna i förklaring om förordningens tillämpningsområde närmare ange den lagstiftning och de system som avses i artikel 4.1. Närståendepenningen finns inte med i den svenska förklaring som lämnades år 1997. Detta utesluter dock inte att denna förmån kan omfattas av förordningen (se RÅ 2003 ref. 65 och där anförd praxis från EU-domstolen).

För att en förmån ska vara en social trygghetsförmån enligt förordningen krävs att den beviljas på grundval av omständigheter som definieras i lag, utan någon individuell och skönsmässig bedömning av det personliga behovet, samt att den hänför sig till någon av de risker som anges i artikel 4.1. Som förmån vid sjukdom enligt artikel 4.1 a räknas inte endast sådana förmåner som sjukvård och sjukpenning, utan även förmåner som har till huvudsakligt ändamål att komplettera dessa genom att de syftar till att förbättra vårdbehövande personers hälsotillstånd och livssituation (se EU-domstolens dom i mål C-212/06 *Gouvernement de la Communauté française och Gouvernement wallon mot Gouvernement flamand*, punkterna 17 och 20 samt där anförd rättspraxis).

Till förmån vid sjukdom har hänförts bl.a. utbetalning av ett månatligt bidrag som skulle göra det möjligt för den vårdbehövande att själv välja vårdform, exempelvis genom att på något sätt betala för hjälp som utfördes av tredje man (mål C-160/96 Molenaar). Även ersättning för avgifter för försäkring för tredje man som assisterade den vårdbehövande har ansetts vara en sjukförmån för den sistnämnde (mål C-160/96 och förenade målen C-502/01 och C-31/02 Gaumain-Cerri och Barth). Så har ansetts vara fallet trots att det var den som assisterade den vårdbehövande som personligen fick förmånen (förenade målen C-502/01 och C-31/02, se särskilt punkterna 21 och 23 i EU-domstolens dom).

Närståendepenningen är en ersättning för förlorad arbetsinkomst vid vård av någon som är svårt sjuk. Ersättningen utges från sjukförsäkringen och betalas till den närstående. I förarbetena (prop. 1987/88:176 s. 99) anges att syftet med närståendepenningen är att ge den sjuke och den närstående möjlighet att vara tillsammans i en sådan svår situation som ett allvarligt sjukdomstillstånd innebär. För den närstående är det betydelsefullt att få möjlighet att vara nära den sjuke och ge det stöd och den tillsyn som denne behöver. För den sjuke är det en viktig trygghetsfråga.

Närståendepenningen uppfyller tveklöst de allmänna förutsättningarna för att vara en social trygghetsförmån enligt förordning 1408/71. Som framgått ska närståendepenningen underlätta situationen för såväl den sjuke som den närstående. Sett ur den sjukas perspektiv måste närståendepenningen anses vara en sådan förmån vid sjukdom som syftar till att förbättra hans eller hennes hälsotillstånd och livssituation i den mening som avses i artikel 4.1 a i förordningen. Att närståendepenningen även kan ses som ett stöd för den närstående hindrar inte denna bedömning.

Frågan är då om det förhållandet att rätten till närståendepenning tillkommer den närstående, och inte den sjuke själv, innebär att förordningen ändå inte är tillämplig.

Mål nr
3699-08

Av den nämnda domen i förenade målen C-502/01 och C-31/02 framgår att även en förmån som utges till någon annan än den vårdbehövande kan utgöra en sjukförmån för denne. I det fallet var det fråga om en förmån i form av betalning av avgifter för vårdgivarens försäkringar. Förmånen var en av flera förmåner som ingick i den vårdbehövandes vårdförsäkring.

Närståendepenningen är däremot en separat förmån som tekniskt har utformats så att den är en del av den närståendes socialförsäkringsskydd. Förmånens storlek är vidare beroende av den närståendes sjukpenninggrundande inkomst. Dessa omständigheter talar närmast emot att närståendepenningen kan ses som en förmån för den sjuke i förordningens mening. Å andra sidan villkoras närståendepenningen av att även den sjuke omfattas av svensk socialförsäkring. Grunden för att närståendepenning ska utgå är vidare den sjukets behov av och önskan om vård av den närstående, och den sjuke ska om möjligt ge sitt samtycke till vården. Att systemet med närståendepenning formellt har utformats så att rätten till ersättning knutits till den närstående bör därför enligt Regeringsrättens mening inte hindra att förordningen är tillämplig.

Regeringsrätten finner sammanfattningsvis att närståendepenningen är en förmån vid sjukdom för den vårdbehövande enligt artikel 4.1 a i förordning 1408/71.

Ska närståendepenning utges även vid vård i andra länder?

Av artikel 22.1 c i förordning 1408/71 följer att en person som omfattas av svensk socialförsäkring och som efter tillstånd beger sig till en annan medlemsstat för att få vård där har rätt till kontantförmåner som utges enligt svenska bestämmelser. Närståendepenningen bör klassificeras som en kontantförmån i förordningens mening (jfr t.ex. mål C-160/96 Molenaar). Bestämmelsen innebär således att närståendepenning ska utges även vid vård i andra medlemsländer.

Slutsats

Av regleringen i förordning 1408/71 och EU-domstolens praxis följer att Per Gullbring inte kan vägras närståendepenning på den grunden att vården inte ges i Sverige utan i Frankrike. Det ankommer på Försäkringskassan att, med bortseende

DOM

6

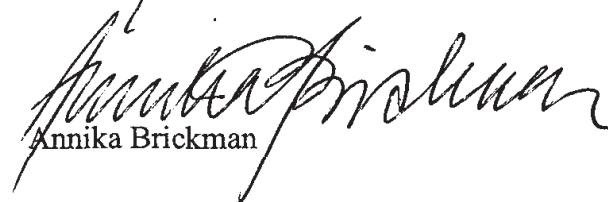
Mål nr
3699-08

från villkoret att vården ska ges i Sverige, bedöma om övriga förutsättningar för ersättning är uppfyllda.

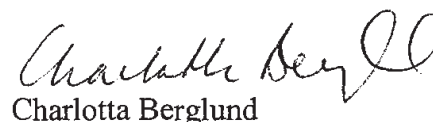

Sten Heckscher

Gustaf Sandström

Anna-Karin Lundin

Annika Brickman

Kristina Ståhl

Charlotta Berglund

Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. I

Föredraget 2010-05-19

KLAGANDE

Försäkringskassan
Processjuridiska enheten/Göteborg
405 12 Göteborg

MOTPART

Per Gullbring, [REDACTED]
Kungsvägen 40
302 70 Halmstad

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrätten i Hallands läns dom den 29 juni 2007 i mål nr 1822-06, se bilaga A

SAKEN

Ersättning för vård av närstående enligt lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård, NVL

Försäkringskassan yrkar att kammarrätten upphäver länsrättens dom och fastställer kassans beslut och anför bl.a. följande. Frågan i målet är om den nationella begränsningen i 3 § NVL kan anses strida mot EG-rätten. Ersättning för närståendevård kan inte utges om vården lämnats i utlandet. Rätten till närståendepenning kan inte inrymmas under artiklarna 49 och 50 i EG-fördraget. Den rätten är inte avhängig av om ersättning kan beviljas för den sjuka personens kostnader för den egna vården eller inte. Rådets förordning 1408/71/EEG om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen grundas på artikel 39 (fri rörlighet för arbetstagare) i EG-fördraget. Närståendepenning kan inte utges med stöd av nämnda förordning då NVL inte ingått i den förklaring regeringen lämnat angående lagstiftning m.m. som avses i vissa artiklar i förordningen. Eftersom inga EU-regler finns som har företräde före NVL ska den nationella lagstiftningen tillämpas i sin lydelse. De insatser som avses

utföras inom ramen för närståendevård avser inte att täcka något egentligt vårdbehov eller ersätta någon annan vård som den enskilde har rätt till från annat håll. Således kan avslaget på begäran om närståendepenning inte anses hindra den enskilde att i ett annat medlemsland erhålla sådana medicinska tjänster som inryms i artikel 49 i EG-fördraget. Den nationella begränsningen i regleringen av närståendepenning påverkar således inte den principiella rätt för den enskilde att efterfråga och åtnjuta medicinska tjänster i annan medlemsstat än den egna.

Per Gullbring anser att kammarrätten ska avslå överklagandet. Han åberopar vad han tidigare anfört samt hänvisar till en dom från Kammar-rätten i Sundsvall (mål nr 1968-05) till stöd för sin talan.

Kammarrätten har den 24 juli 2007 beslutat att den överklagade domen tills vidare inte ska gälla (inhibition).

DOMSKÄL

Av 3 § NVL framgår att som villkor för tillämpningen av den lagen gäller att vården ges här i landet och att den sjuke omfattas av socialförsäkringslagen.

Enligt artikel 49 i EG-fördraget ska inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom gemenskapen förbjudas beträffande medborgare i medlemsstater som har etablerat sig i en annan stat inom gemenskapen än mottagaren av tjänsten.

Regeringsrätten har i RÅ 2004 ref. 41 I funnit att en i Sverige försäkrad person enligt artiklarna 49 och 50 i EG-fördraget har rätt till ersättning från den svenska sjukförsäkringen för kostnader för sjukhusvård som tillhandahållits i annan EU-medlemsstat.

Kammarrätten i Sundsvall har i dom den 13 mars 2007, mål nr 1968-05, funnit att NVL strider mot EG-rätten med följande motivering. Ersättning för närståendevård är en förmån som kan utges, om förutsättningarna i övrigt är uppfyllda, även vid resor i anslutning till att vården börjar eller slutar. Eftersom den enskilde har en rättighet att åtnjuta medicinska tjänster i ett annat EU/EES-land och under vissa förutsättningar har en direkt på fördraget grundad rättighet att få ersättning för dessa tjänster, kan denna rättighet begränsas av om en närstående inte kan medfölja på en resa i anslutning till vården. Att vården ges i ett annat EU/EES-land bör därför inte utgöra hinder mot att ersättning för närståendevård utgår. – Domen är överklagad av Försäkringskassan till Regeringsrätten som ännu inte har tagit ställning till frågan om prövningstillstånd.

Syftet med lagstiftningen är att närstående till svårt sjuka ska ges rätt att vara lediga från förvärvsarbetet för att ge vård i vissa situationer. För att ingen ska behöva avstå från denna ledighetsrätt förenas den med ekonomisk ersättning, som utges från socialförsäkringen. Närståendes insatser är dock ett komplement till samhällsinsatserna. Det förhållandet att en närstående åtar sig en vårduppgift får inte innebära att socialtjänsten och hälso- och sjukvården undandrar sig sitt ansvar. Rätten till ledighet begränsas till vårdssituationer som är särskilt angelägna. Den omfattar inte tid när den vårdbehövande vistas på sjukvårdsinrättningar eller ålderdomshem eller andra offentliga eller privata institutioner där personal finns tillgänglig dygnet runt. Rätten gäller i stället när den enskilde vårdas i eget boende. Förmånerna gäller också för tid då den närstående följer med den sjuke vid resor som sker i anslutning till att vården ska börja eller sluta. (Jfr prop. 1987/88:176 s. 91 f. och 99 f.)

Frågan i målet är om NVL strider mot EG-rätten eftersom det i 3 § stadgas att vården måste bedrivas inom riket.

Per Gullbrings vuxna dotter har beviljats vård i Frankrike. Kostnaderna för vården, resa för dem båda och övriga omkostnader är betalda av Stockholms läns landsting.

Den första frågan i målet är om närståendepenningen har ett samband med den vård som dottern får i Frankrike och om avsaknad av närståendepenning utgör ett hinder mot att tillgodogöra sig vården. Av praxis från EG-domstolen följer att artikel 49 i fördraget utgör hinder mot tillämpning av en medlemsstats lagstiftning som innebär att tilläggs-kostnader inte ersätts för en patient med tillstånd att resa till en annan medlemsstat för att där erhålla sjukhusvård, trots att dessa kostnader ersätts när behandlingen utförs vid en vårdinrättning inom det nationella hälso- och sjukvårdssystemet (se t.ex. C-372/04 Watts, p. 139). Per Gullbring har fått resa och omkostnader täckta av landstinget. Hans dotter hindras därmed inte från att tillgodogöra sig tjänsten. Närståendepenning är en ersättning för förlorad arbetsinkomst vid vård av närstående i hemmet. Det är således inte fråga om tilläggskostnader för vården som ska ersättas. Enligt kammarrättens mening utgör närståendepenning en fristående rättighet för Per Gullbring som inte kan anses tillhöra tjänsten enligt artikel 49 i fördraget som hans dotter har rätt till. Han har därför inte en direkt på fördraget grundad rätt att ta med sig närståendepenningen utomlands.

Frågan är härefter om ersättningen har samband med vård enligt bestämmelserna om vård i annat land i Rådets förordning nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen. I artikel 22 c stadgas att en anställd eller egenföretagare som uppfyller villkoren i den behöriga statens lagstiftning för att få förmåner och som efter tillstånd av den behöriga institutionen beger sig till en annan medlemsstats territorium för att där få den vård som hans hälsotillstånd kräver, har rätt till vårdförmåner och kontantförmåner. Det är således den vårdbehövandes rätt till förmåner som regleras, och inte rätten till

kontantförmåner för närstående. Enligt kammarrättens mening omfattas därmed inte närståendepenning av de bestämmelserna.

Nästa fråga blir huruvida Per Gullbring har en egen, på förordningen, grundad rätt till närståendepenning vid resa utomlands. Enligt Försäkringskassans vägledning 2004:11 s. 36 omfattas närståendepenning inte av förordning nr 1408/71 men däremot av förordning nr 1612/68. Försäkringskassan har även argumentationsvis i kammarrätten anfört att eftersom närståendepenning inte ingått i den förklaring som regeringen lämnat om förordningens tillämpningsområde omfattas den inte av förordningen. Att den inte ingått i förklaringen utesluter emellertid inte att närståendepenning ändå kan vara att hänföra till en sådan förmån som omfattas av förordning nr 1408/71 (jfr RÅ 2003 ref. 65 och däri angiven praxis från EG-domstolen).

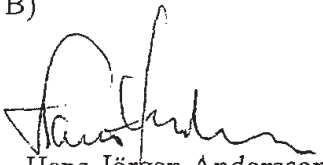
En förmån ska anses vara en social trygghetsförmån om den beviljas förmånstagaren, utan någon individuell och skönsmässig bedömning av dennes personliga behov, på grundval av en rättsligt definierad situation och då den hänför sig till någon av de risker som uttryckligen anges i artikel 4.1 i förordning nr 1408/71 (jfr bl.a. EG-domstolens dom i mål nr C-299/05 p. 56). Frågan är då om närståendepenning är en sådan förmån vid sjukdom som avses i artikel 4.1 a förordningen. Kammarrätten anser härvid att eftersom det inte är fråga om egen sjukdom och förmånen inte heller avser att förbättra den enskildes hälsotillstånd är närståendepenning inte att betrakta som en förmån vid sjukdom (jfr mål nr C-299/05 p. 61). Enligt kammarrättens mening omfattas närståendepenning därmed inte av förordning nr 1408/71. Någon rätt att uppbära närståendepenning utanför Sverige finns därmed inte.

Kammarrätten finner sammanfattningsvis att bestämmelsen i 3 § NVL inte strider mot EG-rätten. Försäkringskassans överklagande ska därför bifallas.

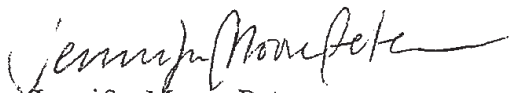
DOMSLUT

Kammarrätten upphäver länsrättens dom och fastställer Försäkringskassans beslut.

HUR MAN ÖVERKLAGAR
Formulär 4 (bilaga B)

Hans-Jörgen Andersson

Berit Nilsson

Jennifer Moore Peterson
referent

I avgörandet har även deltagit nämndemännen Emanuel Franco och Josip Orsulic.

KLAGANDE

Per Gullbring, [REDACTED]
Kungsvägen 40
302 70 Halmstad

MOTPART

Försäkringskassan
Länskontoret Halland
Box 1040
301 10 Halmstad

ÖVERKLAGAT BESLUT

Försäkringskassans beslut den 22 augusti 2006

Bilaga 1

SAKEN

Ersättning för närståendevård enligt lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård, NVL

Per Gullbring yrkar i överklagande att han skall medges ersättning för närståendevård och anför i huvudsak följande. Sverige är medlem i EU. Det är rimligt att det blir allt vanligare med vård i annat EU-land, särskilt när det som här är fråga om specialistsjukvård som inte kan ges i den sjukens hemland. Det är Karolinska Universitetssjukhuset, Solna, som har initierat specialistsjukvården i Paris och såväl kostnaderna för honom, som närstående-stöd, som hans dotter bekostas av Stockholms läns landsting. Han får dock ingen ersättning för förlorad arbetsinkomst. Den vård som dottern skall er-hålla hade givits i landet om det hade varit möjligt och på grund av dessa omständigheter borde den likställas med vård i Sverige.

Försäkringskassan bestrider bifall till överklagandet och anför bland annat följande. Enligt 3 § andra stycket NVL villkoras tillämpningen av lagen på så vis att vården skall ges i Sverige. Försäkringskassan har inte funnit stöd i praxis att tolka reglerna extensivt och jämställa vård utomlands (pga att tillräcklig kompetens inte finns i Sverige) med vård här i Sverige.

DOMSKÄL

Av EG-fördragets artikel 49 framgår att alla inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster är förbjudna. Det finns vissa möjligheter att begränsa denna frihet enligt artiklarna 46 och 55, av hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa.

Enligt 3 § andra stycket NVL är en förutsättning, för att ersättning för närståendevård och rätt till ledighet därför skall föreligga, att vården ges i Sverige.

Av rättspraxis framgår att EG-fördraget hindrar tillämpning av alla nationella bestämmelser som medför att det blir svårare att utföra tjänster mellan medlemsstater än i en och samma medlemsstat. Detta gäller även vid tillhandahållande av tjänster inom sjukvårdssektorn. (se C-158/96, Kohll, punkterna 33-35 och C-157/99, Smiths och Peerboms, punkt 53.)

Regeringsrätten har (se RÅ 2004 ref 41) funnit att det med stöd av EG-fördraget finns en rätt för enskilda att söka sjukvård i annat EU-land och därvid erhålla samma ersättning från sjukförsäkringssystemet som erhållits om vården givits i Sverige.

Länsrätten gör följande bedömning.

En förutsättning för att kunna erhålla ersättning för närståendevård är att den närstående är svårt sjuk och ofta befinner sig i livets slutskede. Det torde därför finnas starka skäl för den sjuke att välja sjukvård på ett sådant sätt att någon närstående har möjlighet att vara med och stödja den sjuke.

De möjligheter som för närvarande finns att få vård i annat EU-land bekostad av Försäkringskassan, såväl efter remiss från svensk sjukvård som på eget initiativ, är etablerade i Sverige och EU. De grundläggande principer

som ligger bakom rätten att söka vård i annat EU-land motarbetas därför av den begränsning till vård i Sverige som 3 § andra stycket NVL ställer upp och regleringen innebär därför ett försvårande av den fria rörligheten för tjänster i EG-fördragets 49 artikel.

Sammantaget har Försäkringskassan har således inte haft rätt att avslå Per Gullbrings ansökan om ersättning för närståendevård med hänvisning till att vården inte kommer att ges i Sverige. Då Försäkringskassan inte gjort någon ytterligare prövning av Per Gullbrings ansökan skall återförvisas till Försäkringskassan fortsatt prövning om villkoren för rätt till ersättning är uppfyllda i övrigt.

DOMSLUT

Länsrätten upphäver det överklagande beslut och visar målet åter till Försäkringskassan för fortsatt prövning enligt ovan.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 3104/1).

Silja Klint

/DT

I avgörandet har förutom rådmannen Silja Klint deltagit nämndemännen Maiwi Andersson, Kristina Lundberg och Bo-Christer Windehem.

Per Gullbring
Kungsvägen 40
302 70 HALMSTAD

Närståendepenning

Du har i skrivelse som inkom 3 augusti 2006 till försäkringskontoret i Halmstad, begärt omprövning av kontorets beslut 13 juni 2006 att avslå ansökan om närståendepenning.

Beslut

Försäkringskassan har beslutat att inte ändra det tidigare beslutet.

Beskrivning av ärendet

Du har ansökt om närståendepenning för att kunna resa med din dotter till Paris, Frankrike, där din dotter behandlas pga omfattande kärmissbildningar i hjärnan.

Intyg från överläkare Göran Edner, specialist i neurokirurgiska sjukdomar, på Karolinska universitetssjukhuset i Stockholm har lämnats in i samband med begäran om ersättning (daterat 4 maj 2006). Av detta framgår bl.a. att din dotter har behandlats pga omfattande kärmissbildningar i hjärnan. Vid behandlingstillfällena har en fransk specialistläkare kommit från Paris och utfört/deltagit i behandlingen. I denna fas av behandlingen bedöms det att behandlingen lämpligen bör utföras i Paris där specialistläkaren har tillgång till egen utrustning och personal. Din dotter har fått medel från Utlandsvårdsenheten för att kunna genomgå behandlingen.

Du har begärt omprövning av Försäkringskassans beslut och yrkat att närståendepenning ska beviljas. Den specialistsjukvård som din dotter behöver har initierats av Karolinska universitetssjukhuset eftersom de saknar den kompetens och erfarenhet som behövs för att utföra behandlingen så framgångsrikt och säkert som möjligt. Omkostnaderna för dig och din dotter bekostas av Stockholms läns landsting. Någon ersättning för förlorad arbetsinkomst utgår dock inte. Du skriver vidare att det är fråga om vård som skulle ha givits i landet om det varit möjligt och utlandsvården bör därför likställas med vård i landet. Du har inte funnit rättsfall eller andra skäl som förklarar varför det finns en begränsning till att

Länskontoret, Halland
Juridiska enheten
Kristin Paulsson, 0771-52 42 00

Datum
2006-08-22

Personnr

vården utförs i Sverige. Du menar att det därför är av betydelse för rättstillämpningen att frågan prövas.

Försäkringskassans bedömning

Av lagtexten framgår att vården ska ges i Sverige för att närståendepenning ska kunna bli aktuell. Försäkringskassan har inte funnit något stöd för en annan tillämpning. Att behandlingen till fullo finansieras av svenskt landsting och att vården kan vara av livsavgörande betydelse för din dotter förändrar därför inte Försäkringskassans bedömning.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Som villkor för tillämpning av lagen (1988:1465) om närståendevård gäller att vården ges här i landet och att den sjuke omfattas av socialförsäkringslagen. (3 § 2 st, lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård)

Beslut av Försäkringskassan som har fattats av tjänsteman i ärenden om försäkring enligt denna lag skall omprövas av Försäkringskassan, om det begärs av en enskild som beslutet angår och beslutet inte meddelats med stöd av 20 kap. 10a §.

Vid omprövning får beslutet inte ändras till den försäkrades nackdel. (kap. 20 § 10, lagen (1962:381) om allmän försäkring)

Du kan överklaga beslutet

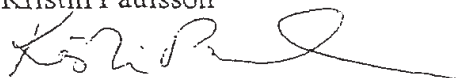
Du kan överklaga detta beslut hos länsrätten.

Skriv ett brev till Försäkringskassan om du vill överklaga beslutet. Ange vilket beslut som du överklagar, hur du vill att beslutet ska ändras och vilka skäl du har för ändring av beslutet. Skriv också ditt namn, personnummer, adress och telefonnummer.

Du eller ditt ombud skriver sedan under överklagandet. Om ditt ombud har undertecknat ska en fullmakt för ombudet skickas med.

Försäkringskassan måste få brevet inom **två månader** från den dag som du har tagit del av beslutet. Försäkringskassan skickar sedan ditt överklagande till länsrätten.

Kristin Paulsson

Försäkringskassan